

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 32, št. 11
DECEMBER 2012

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ ADVENT
- ⇒ PROSTOVOLJSTVO
- ⇒ JAKEC
- ⇒ VOŠČILNICE

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

ADVENT

Kaj mi pomeni advent? Pričakovanje in prihod. Kako lepo je nekaj ali nekoga pričakovati. V meni se prebujata hrepenenje in veselje po tem, kar prihaja ali se bo zgodilo.

V družini, kjer pričakujejo novega člana, se že veliko pogovarjajo o njem, čeprav še ne vedo, kdo in kakšen bo. To pričakovanje gotovo vpliva tudi na otroka, ki prihaja. V kako kruto okolje pa prihajajo danes mnogi otroci, ki so že pred rojstvom vsi preslikani in potem ne prebujajo v družini toliko pričakovanja in veselja.

Skrbna starša, ki v svoji materinski in

očetovski skrbi za otroka pripravljata mehke pleničke, vse do rojstva otroka ne želita, čeprav sta radovedna, vedeti za njegov spol. Bog bo dal takega in tistega, ki ga v svoji Božji ljubezni pripravlja za to družino. Res je težko ugotoviti, kdo je za otroka bolj zavzet: vidva z možem ali Bog. Saj je končno vse, kar storita za otroka, posledica ljubezni, ki jo je Bog vsadil v vajini srca.

Tudi Marija je živel v tem pričakovanju – adventu. Če bi jo mlada mamica, ki pričakuje otroka vprašala, kako je ona sprejela svojega sina Jezusa, za katerega je po čudovitem oznanjenju in roj-

stvu vedela, da je Božji Sin in kako naj skrbi zanj, bi ji skoraj gotovo povedala: »Draga mлада mamica, nikar ne pozabi, da je otrok, ki ga nosiš pod srcem ali držiš v naročju, Božji otrok. Tudi Jezus je bil čisto navaden človeški otrok, moj otrok, vendar sem vedno vedela, da je tudi Božji Sin. Podobno je s tvojim otrokom: tvoj otrok je. Toda obenem je tudi Božji otrok. Rada ga imaš, ker je sad tvoje-

ga telesa, kakor je Jezus sad mojega telesa. Zavedaj se predvsem tega. Spoštuj telo svojega otroka, saj je prebivališče duše, ki je s sv. krstom povzdignjen v Božje otroštvo.«

Po vsakem otroku Bog vstopa med nas in nam sporoča, kako nas ceni in kako nas želi osrečevati in končno osrečiti. Kako je vse to čudovito! Kako se čisto navadna človeška čustva ter duševni odno-

si mešajo z Božjimi in nadnaravnimi čustvi.

Zato je molitev: »In Beseda je meso postala in med nami prebivala,« tako resnična ne samo za Božjega Sina, ampak za vsakega novorojenca, ki ga Bog pošilja v svet. V tem duhu z veseljem pričakujemo prvi in drugi Jezusov ADVENT. Gospod prihaja!

Župnik Janez

ZAKAJ PA NE?

V četrtek, 15. novembra smo se v okviru tradicionalnih Nikolajevih srečanj zbrali na okrogli mizi z naslovom »Ali danes še kdo in čemu želi delati kot prostovoljec«, na kateri so sodelovali dr. Jože Ramovš, Matej Cepin in Jaka Kranjc (Inštitut Antona Trstenjaka, Socialna akademija in Ekologi brez meja). Glasbeni točki sta izvedli pianistki Ana Rus, Ana Milošev ter flavtistka Vida Petkovšek z Glasbene šole Logatec.

Dr. Ramovš je takoj na začetku stanje prostovoljstva v Logatcu ocenil kot občudovanja vredno, saj je le-to vidno v mnogih projektih, ki jih vodijo prostovoljci in predstavljajo srčiko – motor občestva. Sam termin »prostovoljno« je relativno nov, saj ga še v začetku prejšnjega stoletja še nismo poznali, (tudi Pleteršnikov slovensko-nemški slovar iz leta 1895 ga še ne omenja). Beseda »prostovoljen« izvira

iz svobodne – proste volje, kar pomeni, da gre za dejanje, ki ni v ničemer pri/iz-siljeno. Po tej definiciji smo vsi prostovoljci, saj se prostovoljno poročamo, prostovoljno hodimo v šolo, službo, na koncerte, izlete, srečanja (čeprav smo ob tem včasih nejevoljni!). V moderni družbi tako zelo poudarjamo individualno svobodo, vendar nihče ni popolnoma svoboden, saj smo hkrati tudi odgovorna bitja! Ko prosto-

voljnosti dodamo skrb za skupnost, ji posvetimo del svojega znanja, časa in čustev, dobimo celostno prostovoljstvo – prostovoljskost. Seveda za prostovoljstvo ni plačila, je pa korist, saj prostovoljec veliko več dobi, kot da. Od prostovoljskosti imata torej korist tako skupnost kot prostovoljec sam.

Zadnjih 10.000 let človeštva je po besedah dr. Ramovša skupnost temeljila na solidarnosti, ki je pomenila večjo sposobnost preživetja. Na podeželju se je to videlo v pripravljenosti sosedov pomagati sosedom, čeprav si niso bili vedno »najbolj pri

srcu«. Ko je na primer pretela nevihta, so sosedomi pograbili vile in grablje ter tekli na travnik pomagat sosedu, ki je imel seno. Ko so končali, so odšli domov brez pozdrava, a vseeno so znali v stiski stopiti skupaj. Ta solidarnost se je z industrializacijo počasi začela izgubljati skupaj s porastom individualizacije v šestdesetih letih dvajsetega stoletja. Zato je bilo potrebno celo izumiti novo besedo. Kar je bilo včasih samoumevno, danes na novo odkrivamo – prostovoljskost ni več nekaj spontanega, ampak jo moramo na novo privzgjajati.

Vprašanje »Kako

danes motivirati mlade?« je po mnenju g. Cepina napačno postavljeno, saj daje občutek, da lahko ljudi popredmetimo. Prostovoljca ne moremo preprosto vžgati kot avtomobil. Pri vzgoji za prostovoljstvo gre za stalen medgeneracijski dialog. Sadovi (in koristi) prostovoljstva se ne pojavijo takoj, ko nekdo postane prostovoljec. Potrebno je vztrajati nekaj časa. Sam se je kot prostovoljec predvsem počutil koristnega, med prostovoljnimi delom se je učil in naglo napredoval v kompetencah. Najboljša univerza za učenje je prav prostovoljstvo. Ljudi v jese-

Foto: Marjan Verč

JAKEC REKORDER

ni svojega življenja najbolj osrečuje to, da lahko svoje izkušnje delijo z drugimi, zlasti v obliki prostovoljstva.

Včasih je več generacij sorodnikov delalo skupaj, danes pa prostovoljstvo predstavlja sodobno sorodstvo, kjer se prostovoljci srečujejo in rastejo ob izkušnjah drug drugega. Gibanje Očistimo Slovenijo je bil največji prostovoljski projekt v zgodovini Slovenije, na katerem je sodelovalo prvič 200.000 in drugič 125.000 prostovoljcev. G. Kranjc je poudaril, da je bil poleg čiščenja narave glavni namen druženje ljudi ob delu. Dogodki pa postanejo najboljši takrat, ko se prelevijo v dogajanje. Akcije Očistimo Slovenijo v prihodnosti najbrž ne bodo več organizirali v takšni obliki. Ne bi imelo smisla. Potrebno ji bo dati novejšo vsebino, saj takšne množice prostovoljcev lahko naredijo še mnogo več kot samo očistijo divja odlagališča!

Bojan

Tradicionalno orientacijsko tekmovanje je letos preseglo vsa pričakovanja. V Logatcu se je v soboto in nedeljo (20. in 21. 10. 2012) zbralo okoli 850 skavtinja in skavtov iz cele Slovenije in zamejstva. Preizkusili so se v znanju topografije, vrisovanja in v orientaciji. Vsaka ekipa se je morala udeležiti ene obvezne delavnice. Druga delavnica, kviz o Logatcu, je prinašala bonus točke, ostale delavnice pa so udeležencem krajšale prosti čas. Vsaka kategorija je imela na dnevnem redu tudi udeležbo na katehezi, ki jo je vodil zaporniški duhovnik Robi Friškovec.

V soboto zvečer, ob 19. uri se je začel »JAKČEV ŽUR«, na katerem smo vsi lah-

ko plesali, peli in se resnično zabavali. Po zabavi pa nas je čakalo presenečenje: TORTA s svečkami, ki je kar hitro izginila v skavtskih želodčkih :)

V nedeljo smo se skupaj zbrali v športni dvorani (še vedno v Logatcu), kjer smo vsi skupaj pomagali Robiju pri sveti maši. Dogajanje sta popestrila še zbor in godalna zasedba iz Logatca. Po sveti maši pa je prišel odločilni trenutek, ko so se vse ekipe zresnile in čakale na dokončne rezultate letošnjega JAKCA 2012.

Tako se je s podelitvijo nagrad zaključil še en JAKEC, ki bo zagotovo ostal v našem spominu, kot še en uspešen vikend učenja, druženja, zabave in spoznavanja novih obrazov.

Foto: Alja Mithelčič

PRIDNE ROKE NAREDILE SKORAJ 500 VOŠČILNIC ZA KARITAS

Pred bližajočimi decembrskimi prazniki imamo običajno vsi kar veliko dela. Ukvarjamo se s tem, da bomo pospravili stanovanje, spekli dovolj piškotov in potico za praznike, pripravili darila za naše drage ... S televizijskih ekranov in revij nas vabijo praznično založene trgovine, novoletne zabave se vrstijo kar druga za drugo ... Ja, tale december je za vso to ponudbo čisto prekratek in zelo naporen, pravijo mnogi.

Lahko pa decembrski čas preživimo čisto drugače. Odločitev, da se ustavimo in ne podležemo duhu današnjega sveta, je samo v naših rokah. Ta čas se nam lahko malce ustavi ob branju kakšne dobre knjige, morda bi lahko v krogu družine (več) molili, s prijatelji razmišljali ob nedeljskih evangelijih, se pridružili češčanju Najsvetejšega v župniji ... Le tako bo lahko adventni čas poln milosti in božjega blagoslova.

Lahko pa bi svoj čas komu podarili in

koga obiskali – starejše, osamljene, soseda, ki nikoli ne stopi ven iz svoje hiše ... Kako redko pomislimo na to, da lahko topel stisk roke, droben nasmeh in prijazna beseda marsikomu polepša dan. A skupina Karitas na to nikoli ne pozabi. Ob božičnih praznikih obišče preko šesto ljudi – starejše, osamljene, varovance v domu ostarelih, družine novokrščenec – in prav vsakemu podari tudi voščilnico. Voščilnice bi radi naredili kar sami, veseli pa so vsake pomoči. Že lansko leto smo jim pri izdelavi pomagali veroukarji in birmanci v svojih skupinah, letos pa smo kar skupaj organizirali delavnico izdelovanja voščilnic.

Tako je bila v soboto, 24. novembra, v Jožefovi dvorani že od zgodnjega jutra prava akcija – pripravili smo dvorano, parket zaščitili s papirjem, prinesli mize in pripravili material za izdelovanje voščilnic. Pripravljeni na delo z vsemogočimi papirji, bleščicami,

modelčki, barvami in lepilom smo zavihali rokave in se resno lotili dela. V domu so nam skuhalo čaj, sredi dopoldneva je pridišala tudi kava, gospa Marija pa je poskrbela, da so se posladkali tudi otroci. In izkupiček? Naredili smo skoraj petsto voščilnic.

Dragi »sodelavci«, čestitam! Pokazali ste, da je vaše srce odprto in polno sočutja do ljudi v naši sredini. Po svojih močeh smo naredili nekaj dobrega za našo skupnost in tako tudi mi pomagali ljudem v stiski, saj bodo sredstva, ki bi jih porabili za nakup voščilnic, lahko namenili za kaj drugega.

Špela Fortuna

Foto: Marjan Verč

MOJ POGLED

Pisalo se je leto 1980, ko me je prijateljica nagovorila, da sva se vpisali na triletni katehetski tečaj na Teološko fakulteto v Ljubljani. Najin namen je bil, da bi razširili in poglobili svojo versko izobrazbo. Ker smo pri vpisu potrebovali tudi priporočilo domačega župnika, sem se oglasila pri njem. Presenečen nad mojo odločitvijo, mi je takoj ponudil, da bi imela eno uro verouka, in sicer predšolske otroke. Ne da bi dosti razmišljala, sem sprejela. Ker je bila župnija vsa v prenovi in še nismo imeli veroučnih učilnic, je pouk potekal v cerkvi. Še danes vidim kako se je 50 majhnih glav kar zgubilo v klopih (v tem času v cerkvi še ni bilo stolov, pač pa klopi). Pravega priročnika za predšolski verouk še ni bilo. Jaz sem si tako prvo leto pomagala kar z ročno pisanim katekizmom župnikove tete. Zelo dobro se spominjam generacije petošolk, ki sem jih poučevala na

slednje leto. Bila je to generacija zelo zagrehtih in socialno občutljivih deklic. Na svojo pobudo so npr. zbrale denar, da smo kupili sošolki primerno obutev, ker sredstva staršev za tak nakup niso zadoščala. V tem času sem končala študij in se zaposlila, v istem letu pa tudi poročila. Ker sva se z možem dogovorila, da bova za eno leto prekinila vse svoje številne aktivnosti, sem prekinila tudi poučevanje verouka. Kljub temu pa sem imela precejšnje težave v službi, saj zaradi te dejavnosti nisem mogla zasesti delovnega mesta, zaradi katerega sem bila štipendirana. Tedanje institucije so namreč ugotovile (beri ZK), da nisem moralno politično ustrezna oseba. Eno leto se je raztegnilo kar na 18 let. Naš novi župnik me je spet povabil k sodelovanju in sedaj teče že 12 leto. V teh letih sem spoznala, da je dobro, da ima katehet različne sposobnosti za oblikovanje verouč-

ne ure, predvsem pa je potrebno, da sam nenehno raste v veri, da je njegova odločitev za Kristusa neomajna ter jo preverja in obnavlja vsak dan znova. Področje vere se namreč ne more primerjati s šolo, kjer gre predvsem za posredovanje znanja. Področje vere je postopno odkrivanje in doživljanje skrivnostne Božje prisotnosti in delovanja v življenju posameznika. Zato menim, da je moja najpomembnejša naloga, da otroke, ki so mi zaupani in njihove družine v zaupni prošnji pri našam pred Gospoda. Druga moja pomembna naloga je, da svoje veroučence prebujam za odkrivanje presežne dimenzije. Opažam, da so nekateri otroci bolj odprti za duhovnost, drugi manj, toda ko jih ob odhodu domov pokrižam z blagoslovljeno vodo, okušam njihovo veselje in zaupanje ter se zavem, kako ni nič tisti ki seje, temveč tisti, ki daje rast.

Sonja

ŽIVETI POROČNO OBLJUBO

V oktobru smo nekateri pari skupaj z župnijskim občestvom praznovali okrogle obletnice poroke. Novembrsko srečanje naše zakonske skupine je sovpadalo z zahvalno nedeljo in letom vere. Tako je bilo razlogov za veselje res veliko. V obredu smo obnovili poročne obljube ter se zahvalili sozakoncu za prehojeno pot. Kakor so zemeljski darovi obilni, so tudi duhovni bogati. Dobili smo več, kot smo prosili, ker večkrat nismo vedeli, kaj prositi ali kaj je za nas dobro. V letu vere smo posebej povabljeni, da vsak dan prosimo Boga, naj nas povezuje, hrabri ter daje notranjih moči za skupno življenje. Prosimo ga za globoko vero, kot jo je imela Samarijanka, ko se je srečala z Odrešenikom. Prosimo za živo vodo, pa kateri ne bomo več žejni navlak sodobnega sveta, za katere mislimo, da so pomembne. Prosimo ga, naj da našim zakonom živo vodo, ki je vera, da naju ima Bog

neizmerno rad ter da načrtuje za najino življenje čudovite reči, prosimo za upanje in zaupanje, eden v drugega ter v otroke ter prosimo, da bomo lahko vero posredovali našim otrokom ter jo pričevali v svojem okolju.

Ko smo razmišljali o stvarjenju človeka, smo se spomnili naše poročne obljube. Ko je Bog ustvaril človeka, je videl, da ni dobro, da je sam, zato je ustvaril še nekoga podobnega, pomoč, ki mu bo primerna. Sveto pismo pravi: „Tedaj je rekel Gospod Bog, ni dobro človeku samemu biti, naredim

naj mu pomočnico, nje-mu primerno.“ Lahko rečemo, da je ustvaril nekoga, ki ga bo mož ljubil, nekoga, ki mu bo pomagal. Adam je razumel, da sta ustvarjena eden za drugega. Tako, kot sva midva v nekem trenutku razumela, da sva si dana, da sva ustvarjena, da zaživiva skupaj. Tudi midva sva uzrla eden drugega ter si želela bližine in skupne rasti. Zato sva se z Božjo pomočjo odločila za sveti zakon. Za podelitev svetega zakona pa je poleg izrečene poročne obljube pred sozakoncem, duhovnikom in pričami pomemben tudi spolni odnos. S tem dejanjem je zakon sklenjen. Združitev dveh teles v eno telo je

S 25. SEJE ŽPS

poročni pomen telesa, ki ga daje človeku Bog od vsega začetka in se po najini telesni ljubezni tudi razodeva, preko porajanja novega življenja ali preko utrjevanja povezave med nama ter z Bogom. Biti eno, pomeni dajanje in sprejemanje drugega v ljubezni, pomoči in služenju. Tako je lahko spolni odnos vidno utelešeno znamenje Božje podobe tukaj in sedaj. Christopher West pa pravi, da nas popelje spolnost, če vztrajamo na poti raziskovanja, v samo srce Božjega načrta za veselje.

In še nekaj vprašanj za vašo rast:

Kako živim poročno obljubo? V katerih situacijah sem ti ostal/a zvesta v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju ter sem te ljubil/a in spoštoval/a? Kako razumem poročni pomen telesa? Kako osebno srečanje s Kristusom ali moja vera vpliva na najin zakon?

V soboto, 10. novembra 2012, je bilo v Škofovih zavodih v Ljubljani nadaljevanje pastoralnega tečaja, ki pastoralne sodelavce uvaja v pripravo pastoralnega načrta. Do idej za izdelavo pastoralnega načrta je prišlo že po 2. vatiškem koncilu, vendar tak načrt v naši škofiji dejansko ne obstaja, zato ga bodo po župnijah morali izdelati župnijski pastoralni sveti sami. V tem pastoralnem letu bomo naredili analizo dela ŽPS, naslednje leto pa bo treba pripraviti pastoralni načrt.

V študijskem delu smo obravnavali tretjo temo iz Gradiva za župnijske pastoralne svete *Leto vere* z naslovom *Naše prednosti*. Če hočemo gledati v prihodnost, moramo prej premisliti sedanost. Vedeti moramo, katere so naše močne in katere šibke točke. Močne točke naše Cerkve so: zmernost v teologiji in pastori, navezanost na katoliško tradicijo, zavzetost in marljivost pastoralnih delavcev, solidarnost in vzgoja ter iskrena vera.

Razmišljali in pogovarjali smo se ob treh vprašanjih: 1. V katerih primerih v naši župniji še živi prostovoljstvo? (V naši župniji imamo dober zgled prostovoljstva, ki je živo, oblik je več, vendar zavzetost za prostovoljstvo tudi pri nas, predvsem med mladimi, upada). 2. Katere so prednosti prostovoljstva v naši župniji v primerjavi s prostovoljstvom civilnih ustanov? 3. Kakšno je sodelovanje med župnijami v dekaniji?

8. decembra 2012 ob 14. uri bo v Jožefovi dvorani Doma Marije in Marte dekanijsko srečanje ŽPS. Gost bo p. Marjan Čuden.

V adventu bomo v župnijski cerkvi vsak četrtek zvečer pripravili uro molitve pred Najsvetejšim. Molitev bo v tišini. Prvo češčenje bo 6. decembra 2012 ob 19. uri. Vabljeni!

Tanja in Slavko

Z GLASBO OKROG SVETA

V sredo, 3. 10. 2012 nas je obiskal glasbenik Andrej Stermecki. Skupaj z varovanci Doma Marije in Marte, smo se otroci oranžne, zelene in modre sobe odpravili v Jožefovo dvorano, kjer nas je pričakala polna miza različnih instrumentov in oblačil iz različnih celin. Gospod Andrej je otrokom in varovancem predstavil zanimive zvoke in oblačila, v katere so bile uprte oči otrok in odraslih. Tudi zaposleni smo z navdušenjem opazovali in poslušali glasbo.

Oranžna, zelena in modra soba

OB 125-LETNICI ROJSTVA ANDREJA GOSARJA

Nobenega dvoma ni, da je bil Andrej Gosar v obdobju med obema vojnama pomembna osebnost v našem političnem, gospodarskem, socialnem in kulturnem življenju nasploh. Zato ostaja pomemben tvorec naše kulture tudi danes. Bil je vseskozi zvest cerkvenemu socialnemu nauku, a hkrati nasprotnik onih, ki jih je imenoval »samozvane čuvarje pravovernosti« – zato je bil v političnem in družbenem življenju osamljen.

Andrej Gosar se je rodil 30. novembra 1887 v Logatcu, na Čevicah. Oče Ivan je v težkih gmotnih razmerah opravljal čevljarstvo obrt. Mati Marija Hodnik, tudi Logatčanka, je povila sina edinca. Osnovno šolo je Andrej končal v domačem kraju, dve leti se je pri očetu učil čevljarstva, potem pa ga je oče z župnikovo pomočjo jeseni leta 1902 vpisal na ljubljansko c.kr. II. državno gimnazijo. Jeseni 1910 se je vpisal na pravno fakulteto. Zaradi pomanjkanja denarja je prekinil z rednim študijem in se je junija 1911 v Hrastniku zaposlil kot uradni aspirant pri Južni železnici, kjer je ostal eno leto. Ponovno je ob delu nadaljeval študij na pravni fakulteti, ga končal 1915 in leto kasneje tudi doktoriral. Pa vendar mu strelnski jarki niso bili prizaneseni.

V povojnem času (leta 1918) se je pri Deželni vladi za Slovenijo

zaposlil kot strokovnjak za socialna vprašanja. Študijsko se je izpolnjeval v Münchnu. Izdajal je svoj časopis Socialna misel, postal minister za socialno politiko pri osrednji Beograjski vladi. Pozneje je zastopal Jugoslavijo v socialnem odboru Društva narodov v Ženevi, bil imenovan v vrhovni državni svet. Po letu 1929 je poučeval pravo, ekonomijo in sociologijo kot izredni in kasneje redni profesor na Tehniški fakulteti ljubljanske univerze.

Leta 1944 je bil aretiran in odpeljan v koncentracijsko taborišče Dachau, od tam se je vrnil junija 1945. To pa ni bilo dovolj za mirno nadaljevanje študijskega dela po vojni, ampak je bil odrinjen v nadzorovano obrobje, kjer se je moral ukvarjati le s statistiko.

Še na drobec iz med vojne življenjske poti kaže opozoriti.

Med vojno so ga dvakrat obiskali najvišji predstavniki OF na domu v Ljubljani. Takrat so ga poizkušali pridobiti za sodelovanje. Odklonil je in si tako zavestno izbral »cenzurirano« pot v prihodnost.

Gosarjeva krščanska misel je nenavadno prodorna in živa: po njegovem naj bo kristjan previden, kadar se sklicuje na svoje katolištvo, kadar skuša svojo resnico prodajati kot katoliško resnico. Božje kraljestvo je onstran vseh naših predstav, dosežemo ga s čistostjo srca. (Glej Tomaž Simčič, Andrej Gosar. Krščanstvo in socialno gibanje, Ljubljana 1992.)

Pavel Mihevc

PA ŠE TO ...

V četrtek 29. novembra 2012 zvečer je knjižnica Logatec pripravila prijetno osvežitev našega kulturnega vsakdanjika. Med nas je ob 125-letnici rojstva dr. Andreja Gosarja povabila znanega in zanimivega gosta, gospoda Tomaža Simčiča, aktivnega literarnega ustvarjalca v zamejskem slovenskem prostoru.

Ta je v dobri uri jasno in pregledno predstavil čas, v katerem je dr. Andrej Gosar živel in delal.

Gosarja, ki je znan zlasti kot pomemben predvojni politik, je predstavil kot družboslovnega strokovnjaka in kot krščansko usmerjenega misleca, ki se odlikuje z globoko vernostjo.

Zanimiv je bil tudi obisk predavanja. Med obiskovalci je bilo opaziti nekaj znanih obrazov iz slovenskega kulturnega življenja, manj pa iz domačih logov.

Pavel Mihevc

KOLEDAR

DECEMBER

2012

1. december – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

2. december – **1. ADVENTNA, NEDELJA KARITAS**, blagoslov adventnih vencev; sv. maša ob 8. uri in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri 1. zakonska skupina in kateheze za odrasle;

3. december – ob 20. uri srečanje katehetov;

4. december – po sv. maši srečanje voditeljev birmanških skupin;

5. december – ob 10. uri vabljeni k sv. maši, ker bomo imeli duhovniki vrhniške dekanije konferenco. Zvečer po sv. maši srečanje KARITAS;

6. december – Sv. Nikolaj – goduje naš farni zavetnik; ob 19. uri molitev pred Najsvetejšem v cerkvi;

7. december – prvi v mesecu, obisk bolnikov; po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine;

8. december – **BREZMADEŽNA**, sv. maša ob 10. uri in 18. uri; od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

9. december – **2. ADVENTNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice, ob 19. uri 2. zakonska skupina;

10. december – srečanje ŽPS;

11. december – ob 18. uri sv. maša, nato kateheza za birmance in starše;

13. december – ob 19. uri molitev pred Najsvetejšim v cerkvi;

14. december – po sv. maši molitvena skupina; srečanje mladine;

15. december – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

16. december – **3. ADVENTNA NEDELJA**, sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri začetek božične devetdnevnic; ob 20. uri 3. zakonska skupina;

17. december – ob 20. uri priprava na krst;

18. december – ob 19. uri FILM v Jožefovi dvorani;

21. december – po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine;

22. december – ob 14. uri začetek spovedovanja; spovedovalo bo več spovednikov do 17. ure;

23. december – **4. ADVENTNA NEDELJA, KRSTNA**, sv. maša ob 8. in 10. uri;

24. december – **1. SVETI VEČER**, sv. maša ob 19. uri družinska sv. maša in **ob 24. uri POLNOČNICA**; (ofer)

25. december – **BOŽIČ**, sv. maša ob 8. in 10. uri: pri obeh mašah bo ofer;

26. december – sv. ŠTEFAN, prvi mučenec, sv. maša ob 8. in 10. uri;

27. december – sv. JANEZ EVANGELIST, sv. maša ob 18. uri;

28. december – po sv. maši molitvena skupina in srečanje mladine;

29. december – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

30. december – **SV. DRUŽINA**, sv. maša ob 8. uri in 10. uri; ob 10. uri bo blagoslov otrok;

31. december – **SILVESTROVO**, sv. maša ob 18. uri in **POLNOČNICA** ob 24. uri.